HAYVANLAR KİTABI

Yazan :

PABLO NERUDA

Çeviri :

Selahattin Özpalabıyıklar

Pablo Neruda

Hayvanlar Kitabı

Kitabın Orijinal Adı
Bestiary/Bestiario
1974 First Harverst Edition

●

Çeviri:
Selahattin Özpalabıyıklar

●

Dizi Editörü
Kadir Aydemir

●

Kitabın tüm çeviri ve yayın hakları Selahattin Özpalabıyıklar'a aittir. Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz, izinsiz çoğaltılamaz.

●

İlk Yayın Haziran 2002

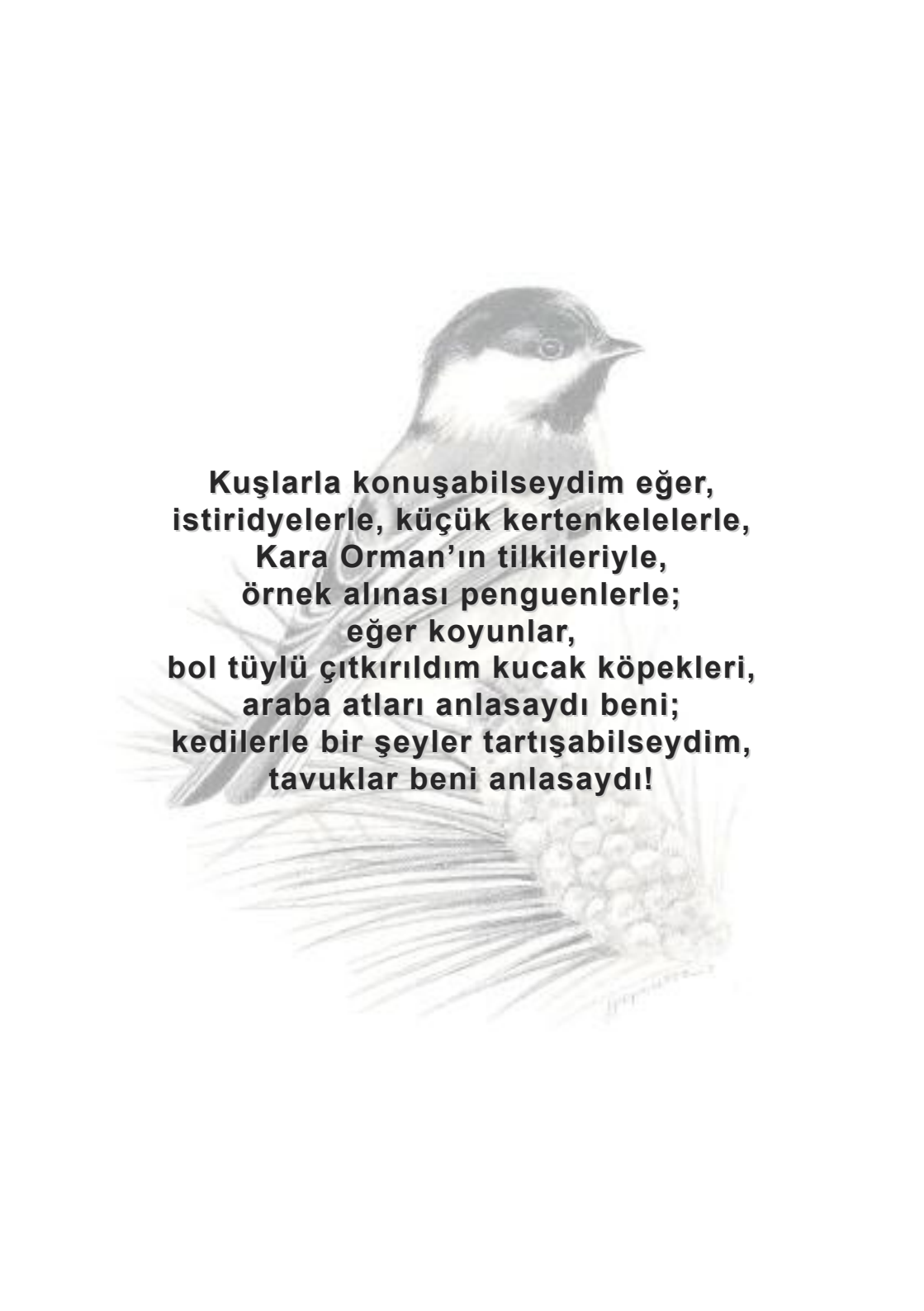
●

Kapak ve sayfa tasarım 25 Temmuz

Pablo NERUDA

Pablo Neruda (asıl ismi: Ricardo Eliezer Neftalí Reyes Basoalto) (12 Temmuz 1904 Parral, Şili - 23 Eylül 1973 Santiago), Şilili yazar ve şair.
Şili'de demiryolu işçisi bir baba ve öğretmen bir annenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Annesini çok küçükken kaybetti. 13 yaşındayken yerel "La Mañana" gazetesindeki bazı makalelerle katkıda bulunmaya başladı. 1920'de "Selva Austral" isimli edebiyat dergisinde "Pablo Neruda" adıyla yazmaya başladı. Şair, bu takma ismi Çek şair Jan Neruda'da anısına seçmişti. Daha sonra bu isim yasal adı olarak kalmıştır. İlk kitabı Crepusculario 1923 yılında yayınladı. Sonraki sene şairin en tanınmış ve pek çok dile çevrilmiş olan eserlerinden Yirmi Aşk Şiiri ve Umutsuz Bir Şarkı(Veinte poemas de amor y una cancion desesperada) basıldı. Edebi çalışmalarına devam ederken, bir yandan da Santiago'daki Şili Üniversitesi'nde Fransızca ve pedagoji okudu. 1927-1935 arası hükümetin elçisi oldu ve Burma, Seylan, Java, Singapur, Buenos Aires, Barselona ve Madrid'te görev yaptı. Bu dönemde yazdığı şiirler ezoterik sürrealist şiir kitabı "Residencia en la tierra" (1933)da toplanmıştır.
İspanya İç Savaşı ve García Lorca'nın ölümü onu çok etkiledi ve önce İspanya sonra da Fransa'da Cumhuriyetçi harekete katılmasına neden oldu. Bu sırada şiirlerini topladığı Kalbimdeki İspanya (España en el Corazón (1937)) üzerine çalışmaya başladı. Kalbimdeki İspanya iç savaş sırasında cephede basılması açısından önemlidir. Aynı yıl ülkesine dönen Neruda'nın daha sonraki eserlerini siyasi ve sosyal konular üzerine oluşturmuştur.
1939'da Paris'te İspanyol göçmenler için konsolosluk görevine getirildi. Meksika'daki konsolosluk görevi sırasında Canto General de Chile'yi yazdı. Bu eserde bütün Güney Amerika kıtasının doğası, insanları ve tarihi yazgısı epik şiir şeklinde anlatılmaktadır. Eser, 1950'de Meksika'da basılırken, Şili'de de el altından yayınlandı. Yaklaşık 250 şiirin yer aldığı eser, on kadar dile çevrildi ve bu çeviriler yüzünden Neruda elçilik yaptığı ülkelerde zorluklar yaşadı.
1943'te Şili'ye dönen Neruda, 1945'te senatör seçildi ve Şili Komünist Partisi'ne katıldı. 1947'de Başkan González Videla'nın grevdeki madencilere yönelik baskıcı protestolarını protesto ettiği için, 2 yıl boyunca kendi ülkesinde kaçak yaşadı. 1949'da yurt dışına çıktı ve 1952'ye kadar çeşitli ülkelerde bulundu. Bu dönemde yazdığı eserler politik aktivitelerinin damgasını taşır. Örneğin Las Uvas y el Viento (1954) Neruda'nın sürgündeki günlüğü gibidir.
Yaşamı boyunca güçlü siyasi duruşuyla tanınan Neruda, ülkesindeki ve İspanya'daki faşizme karşı durmuştur. 1970 yılında Şili başkanlığına aday gösterilmiş, ancak daha sonra başkan seçilen Salvador Allende'yi desteklemiştir. Allende seçilince Neruda'yı Şili'nin Fransa elçisi olarak görevlendirdi. 1971 yılında edebiyat dalında Nobel Ödülü aldı. 1972 yılında sağlık sorunları nedeniyle elçilik görevini bırakarak Şili'ye döndü. 24 Eylül 1973'de kalp yetmezliğinden hayatını kaybetti.
Kendisi Nazım Hikmet adına Barış Ödülü almıştır.Bir kongrede Nazım Hikmet ile ilgili 'Onun(Nazım Hikmet'in)yanında biz şair bile olamayız' diyerek Nazım Hikmet'i övmüştür

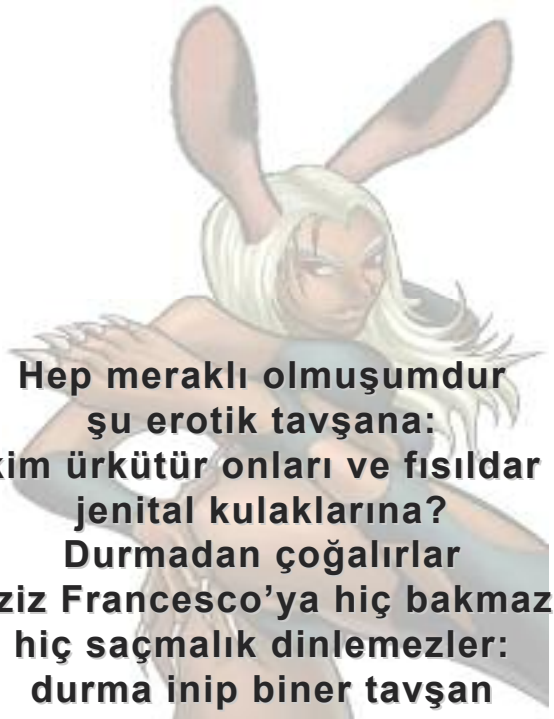
Kuşlarla konuşabilseydim eğer,
istiridyelerle, küçük kertenkelelerle,
Kara Orman'ın tilkileriyle,
örnek alınası penguenlerle;
eğer koyunlar,
bol tüylü çıtkırıldım kucak köpekleri,
araba atları anlasaydı beni;
kedilerle bir şeyler tartışabilseydim,
tavuklar beni anlasaydı!

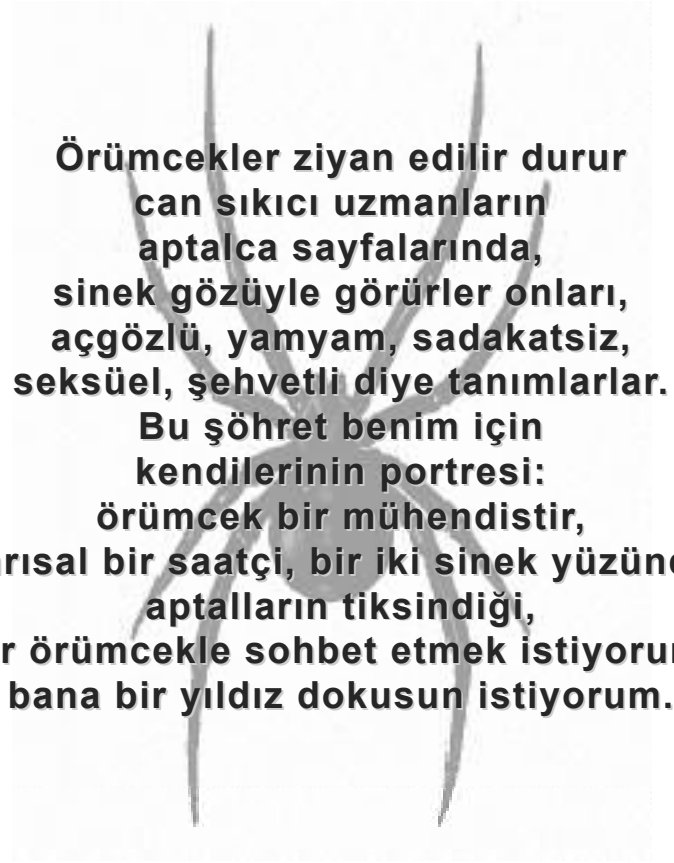
Hiç denk gelmedi konuşmak
şık hayvanlarla:
Meraklı değilim
eşekarılarının görüşlerine
ya da yarış atlarının:
onlar uçarken iş bitirsinler,
madalyalar kazansınlar koşarak!
Ben sineklerle konuşmak istiyorum,
yeni enciklemiş kancıkla;
ve yılanlarla sohbet etmek.

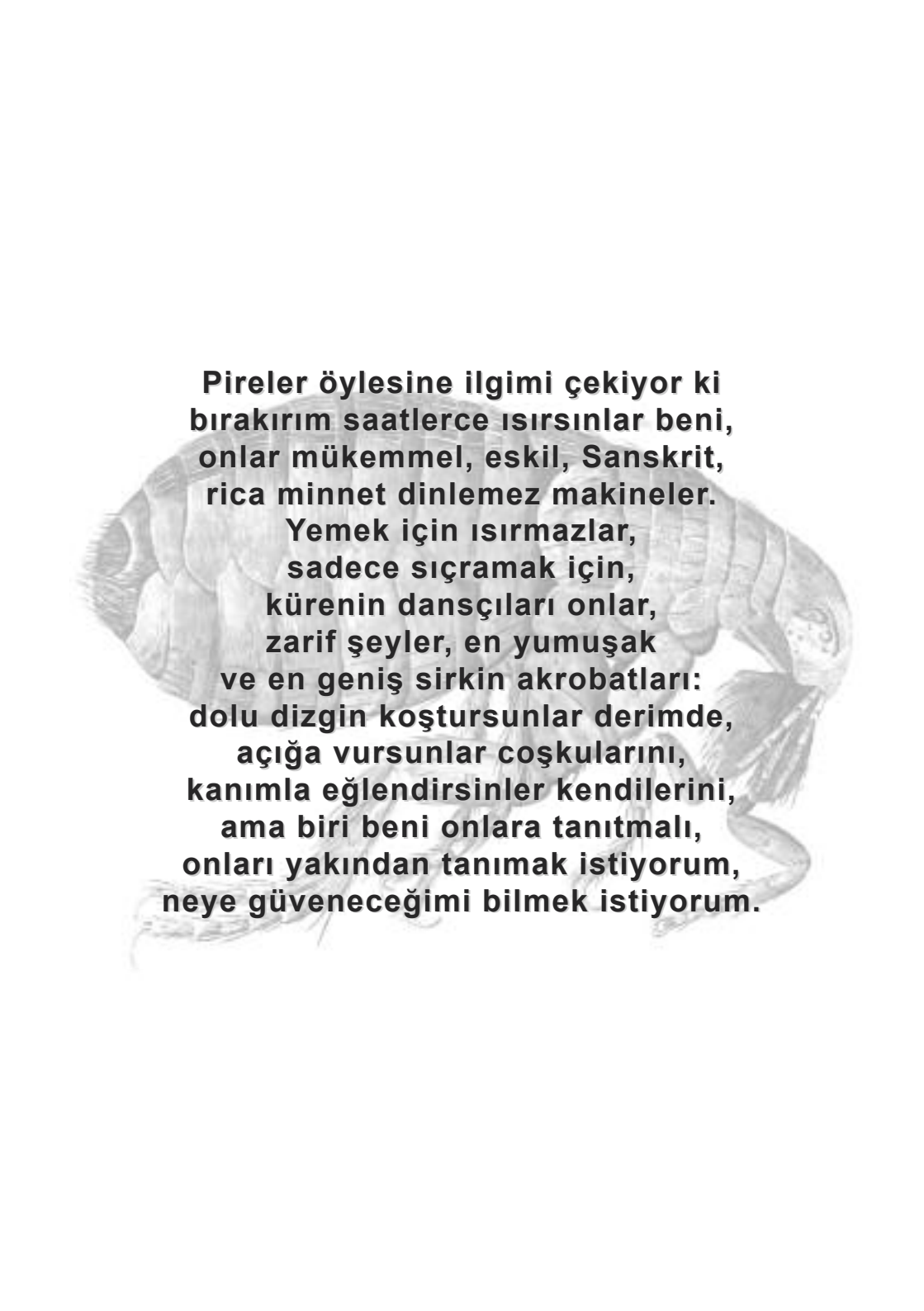
Şimdi geçmişte kalan üç katlı gecelerde
yürümek için adım attığımda,
gece köpeklerini izledim,
hiçbir yere gitmeyen bir aceleyle
sessizlikte yürüyen,
o pejmürde gezginleri,
hem saatlerce izledim onları,
bana güvenmediler,
ah, zavallı aptal köpekler,
kaçırdılar dertlerini
dökme şansını,
hayalet sokaklar boyunca
keder ve kuyrukla koşma şansını.

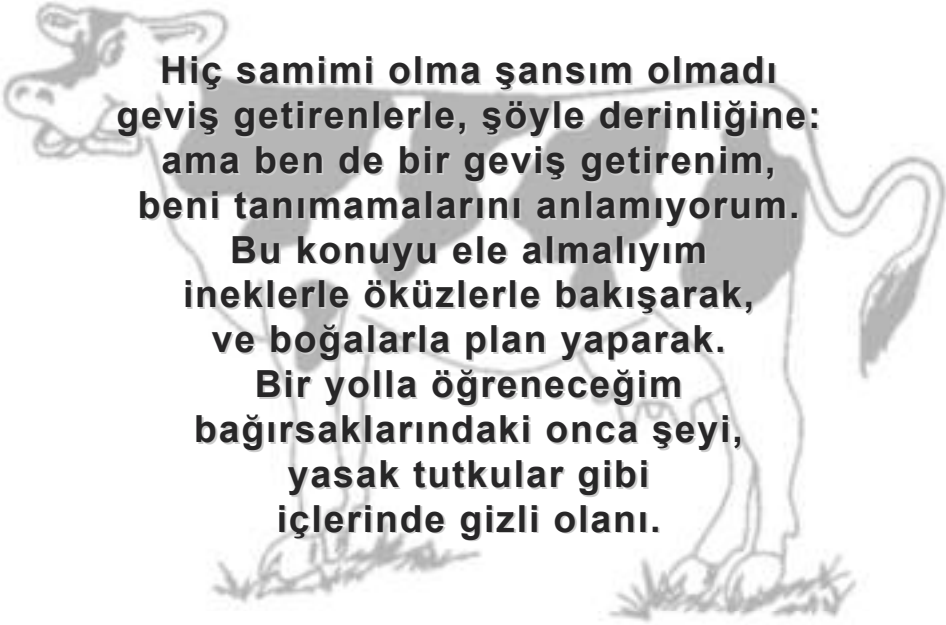
Hep meraklı olmuşumdur
şu erotik tavşana:
kim ürkütür onları ve fısıldar
jenital kulaklarına?
Durmadan çoğalırlar
ve Aziz Francesco'ya hiç bakmazlar,
hiç saçmalık dinlemezler:
durma inip biner tavşan
tükenmez bir canlılıkla.
Tavşanla konuşmak isterdim,
gelgeç âdetlerini seviyorum onun

Örümcekler ziyan edilir durur
can sıkıcı uzmanların
aptalca sayfalarında,
sinek gözüyle görürler onları,
açgözlü, yamyam, sadakatsiz,
seksüel, şehvetli diye tanımlarlar.
Bu şöhret benim için
kendilerinin portresi:
örümcek bir mühendistir,
tanrısal bir saatçi, bir iki sinek yüzünden
aptalların tiksindiği,
bir örümcekle sohbet etmek istiyorum:
bana bir yıldız dokusun istiyorum.

Pireler öylesine ilgimi çekiyor ki
bırakırım saatlerce ısırsınlar beni,
onlar mükemmel, eskil, Sanskrit,
rica minnet dinlemez makineler.
Yemek için ısırmazlar,
sadece sıçramak için,
kürenin dansçıları onlar,
zarif şeyler, en yumuşak
ve en geniş sirkin akrobatları:
dolu dizgin koştursunlar derimde,
açığa vursunlar coşkularını,
kanımla eğlendirsinler kendilerini,
ama biri beni onlara tanıtmalı,
onları yakından tanımak istiyorum,
neye güveneceğimi bilmek istiyorum.

Hiç samimi olma şansım olmadı
geviş getirenlerle, şöyle derinliğine:
ama ben de bir geviş getirenim,
beni tanımamalarını anlamıyorum.
Bu konuyu ele almalıyım
ineklerle öküzlerle bakışarak,
ve boğalarla plan yaparak.
Bir yolla öğreneceğim
bağırsaklarındaki onca şeyi,
yasak tutkular gibi
içlerinde gizli olanı.

Ne düşünür domuzlar şafak vakti?
Şarkı söylemezler ama ona destek olurlar
koca pembe gövdeleri,
küçük sert ayaklarıyla.

Domuzlar şafağa destek olurlar.

Kuşlar geceyi yer bitirir.

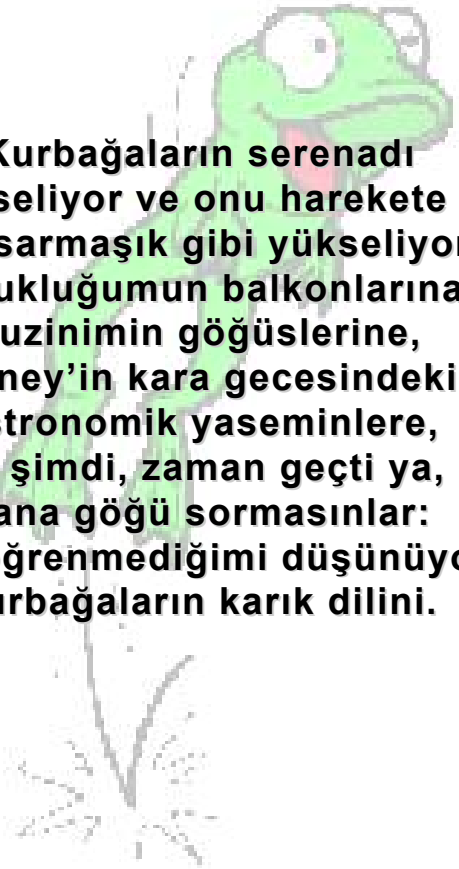

Ve sabahleyin dünya
bomboştur: örümcekler,
insanlar, köpekler ve rüzgâr uykudadır,
domuzlar homurdanır ve şafak söker.

Domuzlarla konuşmak istiyorum.

Tatlı, ötümlü, karık sesli kurbağalar,
hep bir günlüğüne kurbağa olmak istedim,
hep sevdim su birikintilerini,
iplikler gibi ince yaprakları,
kurbağaların göğün efendisi olduğu
suterelerinin yeşil dünyasını.

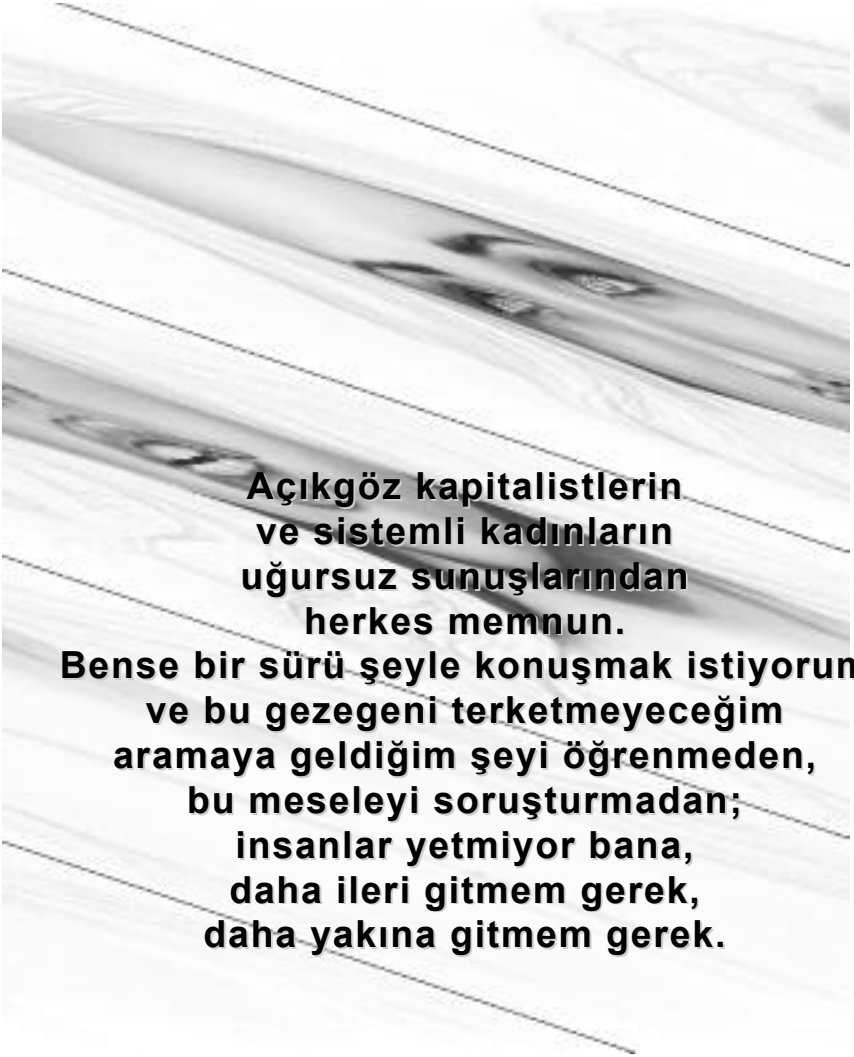
Kurbağaların serenadı
düşüme yükseliyor ve onu harekete geçiriyor,
bir sarmaşık gibi yükseliyor
çocukluğumun balkonlarına,
kuzinimin göğüslerine,
Güney'in kara gecesindeki
astronomik yaseminlere,
ve şimdi, zaman geçti ya,
bana göğü sormasınlar:
henüz öğrenmediğimi düşünüyorum
kurbağaların karık dilini.

Bu böyleyse, ben nasıl şairim peki?
Gecenin çoğaltılmış coğrafyasından
ne biliyorum?

Bu koşturan ve sessiz dünyada
yeni iletişimler istiyorum ben,
başka diller, başka imler,
bu dünyayı tanımak istiyorum.

Açıkgöz kapitalistlerin
ve sistemli kadınların
uğursuz sunuşlarından
herkes memnun.
Bense bir sürü şeyle konuşmak istiyorum
ve bu gezegeni terketmeyeceğim
aramaya geldiğim şeyi öğrenmeden,
bu meseleyi soruşturmadan;
insanlar yetmiyor bana,
daha ileri gitmem gerek,
daha yakına gitmem gerek.

Bu yüzden, baylar, ben bir atla
sohbete gidiyorum,
şaire hanım beni hoş görsün,
profesör bağışlasın,
bütün haftam dolu,
bir dolu konuşma dinlemeliyim.

O kedinin adı neydi?

Tasarım uygulama :25 Temmuz

Sen ve ben yazgılıydık sevdalanmaya
Nice erkek nice kadın arasında..
(Pablo NERUDA)